

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoPs/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201671
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5620201671.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti o A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. XXX, D. E. F., zastúpeného procesným opatrovníkom A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. G. XXX, právne zastúpeného JUDr. Martinom Cibulom, advokátom, so sídlom v E. F., F. G. XXX/X, o návrhu Okresnej prokuratúry, so sídlom v E. F., H. X, na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a ustanovenie opatrovníka, za účasti obce Uhorská Ves, so sídlom Uhorská Ves 53, IČO: 00 315 818, o odvolaní A. B., nar. XX.XX.XXXX proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. 1Ps/10/2020-467 zo dňa 31. októbra 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. 1Ps/10/2020-500 zo dňa 24. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením (v poradí druhým) Okresný súd Liptovský Mikuláš obmedzil A. B., nar. XX.XX.XXXX v spôsobilosti na právne úkony tak, že tento nie je spôsobilý nakladať s hnutelným a nehnuteľným majetkom, uzatvárať zmluvy zaväzujúce ho k plneniu materiálnych alebo finančných záväzkov, čerpať pôžičky, kupovať nehnuteľnosti, odplatne alebo bezodplatne prevádzať, prenajímať a zaťažovať nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve, preberať na seba ručiteľské alebo iné zabezpečovacie záväzky, byť držiteľom oprávnenia viesť motorové vozidlá, uzatvárať zmluvné vzťahy, ktorých obsahom by bola akákoľvek možnosť disponovať s finančnými prostriedkami alebo inými majetkovými právami a aktívami v jeho vlastníctve, s výnimkou nakladania s majetkovými hodnotami a s finančnou hotovosťou v hodnote nad 10,- Eur jednorazovo a max. 40,- Eur mesačne, nie je spôsobilý vykonávať akékoľvek právne úkony súvisiace s vybavovaním úradných záležitostí v konaní pred subjektami poskytujúcimi služby spojené s užívaním nehnuteľností, jednať so správnymi a štátnymi orgánmi, finančnými inštitúciami, bankami, poisťovňou, poštou, zdravotnými poisťovňami, Sociálnou poisťovňou, doručovateľskými subjektami alebo inými subjektmi v súvislosti s obmedzeniami uvedenými v tomto rozhodnutí, preberať zásielky doručované v rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony a reagovať na tieto zásielky, zabezpečovať svoju zdravotnú starostlivosť a rozhodovať o zdravotnej starostlivosti, o liečbe, vybavovať a spravovať dôchodok, akékoľvek štátne a sociálne dávky a rozhodovať o zabezpečovaní poskytovania sociálnych služieb, vrátane umiestnenia v zariadení sociálnych služieb a v mieste svojho trvalého a prechodného pobytu. Zároveň mu ustanovil opatrovníka – obec Uhorská Ves, so sídlom Uhorská Ves 53, IČO: 00 315 818, ktorá je oprávnená a povinná rozhodovať o jeho záležitostiach a zastupovať ho v rozsahu obmedzenia jeho spôsobilosti na právne úkony. Opatrovník je povinný podávať Okresnému súdu v Liptovskom Mikuláši dvakrát ročne,

vždy k 31.01. a k 31.07. správu o výkone funkcie opatrovníka a o majetku A. B., nar. XX.XX.XXXX. Štátu ani účastníkom konania nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 10 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 231 a nasl. Civilného mimosporového poriadku, keď na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že A. B. nie je schopný v primeranej miere riešiť závažné otázky súvisiace nielen s potrebou dodržiavania systematickej a pravidelnej odbornej psychiatrickej liečby, ale súčasne má narušenú i schopnosť chápania vplyvu užívania návykových látok, najmä alkoholu, na zhoršenie jeho zdravotného stavu. Má narušenú schopnosť chápania situácie a dôsledkov svojho konania a predvídania udalostí. Nie je schopný v primeranej miere sa starať o svoj majetok a hospodáriť a vo výraznej miere je potrebný dohľad nad riešením jeho osobných záležitostí, zdravotnej a sociálnej starostlivosti aj praktických otázok jeho života. Obmedzením spôsobilosti na právne úkony v intenciách výroku rozsudku súd prvej inštanície sledoval zásadný cieľ, ktorým je v prvom rade ochrana záujmov A. B., rešpektujúc súčasne i prirodzené ľudské práva a slobody. Rozsah obmedzenia jeho spôsobilosti na právne úkony korešponduje so závermi znalkyne o jeho schopnostiach a možnostiach, vyhodnocovanie a riešenie jeho zásadných životných potrieb pri súčasnej snahe eliminovať možné ohrozujúce zásahy do jeho práv a právom chránených záujmov. Rozsah obmedzenia zároveň mu umožňuje viesť primerane dôstojný život zabezpečujúc mu adekvátne poskytovanie psychiatrickej liečby so snahou o čo najvyššiu mieru stabilizovania jeho psychického stavu, aby nedochádzalo ku dekompenzácii ochorenia s relapsom príznakov ochorenia a k potrebe ďalších hospitalizácií. Podľa záverov znaleckého posudku A. B. nie je schopný trvale sa zamestnať, podávať kontinuálny výkon tak, aby bol sociálne a pracovne v plnej miere funkčný. Duševné ochorenie vo vzťahu k perspektívnosti má nepriaznivú prognózu, pretože vedie k regresu osobnosti, avšak v chránených podmienkach s dodržiavaním liečby môže stráviť život v primerane dôstojných podmienkach tak, aby bol schopný dodržiavať určitý denný režim, jednoduchú prácu a aby neboli nutné opätovné návraty do zdravotníckych zariadení zameraných na psychiatrickú liečbu. Rešpektujúc právny názor nadriadeného odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/11/2023-344 zo dňa 30.05.2023, súd prvej inštanície konkrétne až kauzisticky vymedzil právne úkony, na ktoré A. B. nie je spôsobilý, pričom aj v tomto prípade prihliadol v prvom rade na závery znaleckého dokazovania. Vzhľadom k tomu, že ani jeden z príbuzných blízkych osôb A. B. neprejavil záujem o ustanovenie za opatrovníka, súd mu na výkon tejto funkcie ustanovil obec Uhorskú Novú Ves, ktorá výkon tejto funkcie v zmysle zákona akceptuje. Opatrovník je povinný vykonávať funkciu opatrovníka v rozsahu vyplývajúcom z výroku rozsudku a súčasne je povinný podávať súdu dvakrát ročne správu o výkone funkcie a účet o správe majetku A. B.. V tomto štádiu konania je významné, aby opatrovník vybavoval záležitosti týkajúce sa zdravotnej a sociálnej starostlivosti u menovaného.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov súd prvej inštanície vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, pričom konštatoval, že trovy konania v súvislosti s vykonaním znaleckého dokazovania znáša štát, t.j. ani štátu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote A. B., nar. XX.XX.XXXX ako osoba, o spôsobilosti ktorej súd prvej inštanície konal. Mal za to, že tak návrh Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši ako i samotné rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z ničím nepodložených skutočností, a preto ani neexistoval dôvod na obmedzenie jeho spôsobilosti na právne úkony. Rozhodnutie súdu prvej inštanície je podľa jeho názoru nepreskúmateľné, nerešpektuje názor odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, keď doslova niektoré odseky napadnutého rozsudku sa zhodujú s pôvodným rozsudkom a súd prvej inštanície mechanicky opakuje úvahy odvolacieho súdu bez vlastného hodnotenia veci. Namietal aj právne hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom, pričom súd nerešpektoval jeho návrh na vykonanie nového znaleckého vyšetrenia, keď znalkyňa, z ktorej posudku súd vychádzal, ho celkovo vyšetrovala asi päť minút a takýto postup nemôže postačovať na vyvodenie zodpovedajúcich záverov v tak citlivej otázke, ako je obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Súd prvej inštanície podľa jeho názoru ani nevykonal žiadne dôkazy, ktoré by mali viesť k záveru, že nie je schopný sa primerane starať o svoj majetok a primerane s ním hospodáriť. Je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú nepredal, nezmenšil tým svoj majetok, naopak, stará sa o ňu a nemá žiadne dlhy ani v bankách ani v nebankových spoločnostiach. Samotný výrok napadnutého rozhodnutia je zmätočný a vnútorne nelogický, nakoľko sa domnieval, že kupovať nehnuteľnosti sa bezodplatne nedá a formulácia výroku týkajúca sa hodnôt hotovosti je nelogická vo vzťahu k hodnotám hotovosti, s ktorou nie je podľa názoru súdu spôsobilý nakladať. Mal za to, že rozsudok súdu prvej inštanície mu mal byť doručený do vlastných rúk aj napriek tomu, že bol

v konaní zastúpený právny zástupcom, ktorý ho s rozsudkom oboznámil, pričom napadnutý rozsudok obsahuje rovnaký dátum vyhotovenia, ako v poradí prvý rozsudok, čo taktiež podľa jeho názoru svedčí o mechanickom kopírovaní nielen uvedených častí, ale aj formálnych náležitostí pôvodného rozhodnutia. V doplňujúcom podaní, ktoré označil ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, poukazoval na to, že mu nie je známe, z akého dôvodu súd prvej inštancie v konaní ustanovil za opatrovníka A. B. I., nar. XX.XX.XXXX, keď za opatrovníčku – dôverníčku žiadal ustanoviť matku J. B..

3. Okresná prokuratúra vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie A. B. považovala za účelové a obštrukčné s tým, že tento venuje pozornosť vo vzťahu k meritu veci irelevantným skutočnostiam, kedy rozsudku súdu prvej inštancie vytyka obsah a charakter jeho odôvodnenia a opomína objektívne relevantné skutočnosti preukázané vykonaným dokazovaním, kedy v jeho prípade ide nepochybne a preukázateľne o osobu trpiacu závažnými psychiatrickými diagnózami, a to paranoidnou schizofréniou s postprocesuálnymi zmenami osobnosti, poruchami psychiky a správania zapríčinenými užívaním alkoholu v rámci aktívnej závislosti, s laxným prístupom k liečbe umožňujúcim opakovanú a de facto pravidelnú dekompenzáciu jeho zdravotného stavu, podporovanú rovnako v dokazovaní v preukázanom opakovanom nadužívaní alkoholu, neskôr dokonca rozšírenú o užívanie iných zakázaných psychoaktívnych látok, pod kombináciou ktorých rovnako opakovane a istou mierou pravidelnosti sa dopúšťa protiprávných konaní kumulatívne naplňajúcich znaky skutkovej podstaty konkrétnych trestných činov. Len sama okresná prokuratúra eviduje aktuálne spolu 25 trestných vecí, v ktorých A. B. vystupuje v procesnom postavení podozrivého alebo obvineného. Čo sa týka samotných dôvodov odvolania, poukázala na to, že je neúčelné a nevhodné meniť tie časti zrušeného súdneho meritórneho rozhodnutia, ktoré neboli zo strany odvolacieho súdu vytykané a nestali sa následne predmetom ďalšieho dokazovania, a teda de facto i de iure existujú bez akejkoľvek relevantnej zmeny aj naďalej. Súd prvej inštancie pritom preukázateľne reflektoval na požiadavky nadriadeného odvolacieho súdu, dokazovanie v primeranej miere doplnil a následne v nemalej miere v porovnaní s predchádzajúcim svojím rozhodnutím vo veci samej konkretizoval výrok uvádzaný pod bodom I. rozsudku. Prokuratúre nie je zrejmé, aké dôkazy mal súd prvej inštancie vykonať vo vzťahu k schopnosti odvolateľa nakladať so svojím majetkom a riadne s ním hospodáriť. U menovaného boli diagnostikované aj poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu s tým, že vysporiadať sa s aktívnou závislosťou na alkohole už nie je v moci a schopnostiach odvolateľa, čo v konečnom dôsledku konštatovalo aj viacero znalcov. Predmetom znaleckého dokazovania pritom nebola aj možná iná závislosť A. B. na zakázaných psychoaktívnych látkach, nakoľko táto bola ustálená dodatočne po tom, čo vo veci bol podaný písomný znalecký posudok. Znalčka podávajúca posudok v predmetnej právnej veci pritom tvrdila odvolateľa, čo sa týka dĺžky trvania vlastného vyšetrenia poprela a je podľa názoru prokuratúry výlučne na znalkyni, aby ako vzdelaná osoba s príslušnou kvalifikáciou vykonala vyšetrenie v takom rozsahu, ktorý jej umožňuje odpovedať na rozhodujúce otázky potrebné pre posúdenie zdravotného stavu toho ktorého pacienta. Už zo samotných podaní odvolateľa je zrejmé, že tento bagatelizuje vlastný zdravotný stav, svoj postoj k liečbe a vyvíjaniu snáh na udržanie kompenzovaného zdravotného stavu absolútne nereflektujúc na viac ako dve desiatky protiprávných konaní inak spôsobilých založiť trestno-právnu zodpovednosť ich páchatela.

4. Odvolateľ ako osoba, o ktorej spôsobilosti sa koná, vo svojom vyjadrení k vyjadreniu okresnej prokuratúry zotrval na svojom písomne podanom odvolaní, ako aj dôvodov v ňom uvedených, keď opätovne poukazoval na vykonštruované skutočnosti zo strany okresnej prokuratúry. V minulosti sa dopustil omylov v správaní, čo si aj uvedomuje a priznal to aj v priebehu konania, ale nie zločinov a trestných skutkov, ktoré príslušníci policajného zboru zapísali tak, ako im to vyhovovalo, aby z neho urobili zločincov. Okresná prokuratúra je v zákone ustanovený orgán v podstate nadriadený príslušníkom policajného zboru, ktorý si naňho zasadil a bezdôvodne ho obviňuje.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať, keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, i to, akými úvahami sa riadil, keď prihliadol i na predchádzajúce zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu – Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/11/2023-344 zo dňa 31.05.2023 a podrobne vyšpecifikoval úkony, na ktoré A. B. nie je spôsobilý. Zároveň prihliadol i na názor odvolacieho súdu vyslovený v citovanom zrušujúcom rozhodnutí týkajúci sa disponovania finančnou hotovosťou, keď odvolací súd vzhľadom na konštatovanie alkoholickéj závislosti u odvolateľa považoval disponovanie s hotovosťou v rozsahu 150,- Eur za neprimerane vysokú umožňujúcu zabezpečenie dostatočného množstva i alkoholických nápojov.

8. Ako vyplynulo zo Znaleckého posudku znalkyne F. K. L. vypracovaného pod č. 65/2021 zo dňa 12.09.2021 a zároveň i z jej výsluchu pred prvoinštančným súdom na pojednávaní dňa 24.06.2022, odvolateľ je psychiatricky dispenzarizovaný spočiatku pre schizoafektívnu poruchu, manický typ so sekundárnym nadužívaním alkoholu v zmysle rozvoja závislosti, neskôr preklasifikovaný na paranoidnú schizofréniu z postprocesuálnymi zmenami osobnosti. V anamnéze má opakované hospitalizácie na psychiatrickom oddelení E. nemocnice s poliklinikou za asistencie policajných hliadok pre výraznú heteroagresivitu voči okoliu. Od 13.12.2019 bol opätovne hospitalizovaný v Psychiatrickej liečebni v I., kde vykonával ústavné psychiatrické liečenie. Samotný vývoj od roku 2003 nasvedčuje tomu, že nemá ochorenie pod kontrolou, vynecháva lieky a kontinuálnu liečbu v kombinácii s nekontrolovateľným prísunom alkoholu a opakovane sa dopúšťa protiprávneho konania. Viackrát mal nariadenú ochrannú psychiatrickú ústavnú liečbu v J., ale vývoj ukazuje, že ani táto forma opatrení nespĺnila účel, pretože ani od poslednej ochrannej ústavnej liečby nedodržiaval liečebný plán. Pod vplyvom opakovaných ebriet sa dopúšťal trestnej činnosti a všetky uvedené opatrenia sa ukazujú ako nedostatočné, resp. nespĺnili svoj účel. Znalkyňa pri posudzovaní zdravotného stavu preštudovala celú zdravotnú dokumentáciu a vývoj ochorenia odvolateľa, z čoho jednoznačne vyplynulo, že sa jedná o trvalé duševné ochorenie s nedodržiavaním liečby a s pridruženou závislosťou na alkohole, čo komplikuje celý vývoj, celú liečbu a spôsobuje to bizarné poruchy správania u menovaného. Zohľadnila vývoj ochorenia, charakter choroby a počínajúce postprocesuálne zmeny osobnosti. Odvolateľ trpí trvalým duševným ochorením zo schizofrénneho okruhu a na základe vývoja (okolo 20 rokov) s opakovanými recidivami už aj s defektom osobnosti. Vývoj potvrdzuje, že nemá kontrolu nad ochorením, nevie spravovať svoju liečbu, nevie sa zdržať a dodržiavať abstinenciu, čo celý obraz duševnej poruchy zhoršuje.

9. Vychádzajúc z týchto skutočností, prihliadajúc i na ďalšie listinné dôkazy svedčiace o častom protiprávnom konaní odvolateľa tak, ako ich vyhodnotil súd prvej inštancie v odsekoch 15. až 21., 30., 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku, dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že obmedzenie spôsobilosti odvolateľa v rozsahu tak, ako ho vymedzil súd prvej inštancie vo výrokovej časti rozsudku (výrok I.), je v záujme samotného odvolateľa, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v tejto časti potvrdil.

10. Správne postupoval súd prvej inštancie i v tom, keď následne rozhodoval o ustanovení opatrovníka pre odvolateľa a vychádzajúc zo skutočností, keď nikto z blízkych osôb neprejavil záujem o funkciu opatrovníka, ustanovil mu za opatrovníka obec Uhorskú Ves, ktorej následne uložil povinnosť pravidelne dvakrát do roka podať súdu správu o výkone funkcie a o majetku odvolateľa. Takéto rozhodnutie zabezpečuje dostatočnú kontrolu nad výkonom funkcie opatrovníka zo strany obce, a preto odvolací súd aj v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ak vecne správny potvrdil.

11. Ako ďalej vyplynulo z obsahu spisu, súd prvej inštancie dňa 24.06.2022 vzhliadol A. B., vypočul jeho názor a postoje, pričom spôsob komunikácie prispôbil jeho zdravotnému stavu. Primerane ho poučil o oprávneniach v súlade s ust. § 241 a nasl. CMP a uznesením zo dňa 14. júna 2021 mu ustanovil procesného opatrovníka v osobe jeho otca A. B. I.. Na žiadosť odvolateľa umožnil, aby sa konania zúčastňovali jeho dôverníčky, a to matka J. B., ktorá zároveň splnomocnila advokáta JUDr. Martina Cibulu na zastupovanie odvolateľa v konaní a M. B.. Postup súdu prvej inštancie bol v súlade s ust. § 239 až 243 CMP, nemožno konštatovať, že by postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu procesných práv odvolateľa, a preto ani odvolací súd na jeho námietku v tomto smere, neprihliadol.

12. Pokiaľ odvolateľ opätovne namietal postup znalkyne pri vypracovaní znaleckého posudku (nedostatočnú dĺžku trvania vyšetrenia), týmito námietkami sa odvolací súd zaoberal už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, keď ich považoval za nedôvodné. Znalkyňa pri podaní

znaleckého posudku vychádzala nielen z vyšetrenia odvolateľa, ale oboznámila sa s jeho celou zdravotnou dokumentáciou, čo ozrejmla i pri výsluchu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd na tieto námietky neprihliadol. Tak ako to napokon správne konštatuje i okresná prokuratúra vo svojom vyjadrení, rozsah samotného vyšetrenia a zabezpečenie podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku je plne v kompetencii znalca, ako odborne spôsobilej osoby.

13. Súd prvej inštancie postupoval správne i v tom, keď napadnutý rozsudok doručoval právnenému zástupcovi odvolateľa, čo je v súlade s ust. § 110 ods. 1 CSP.

14. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).